

היה אומר עליו שר' נחומ'קה לא רק שמתפלל כיהודי אלא גם אוכל וישן כיהודי: היה למד 18 שעות ביום ואכל על שלוחן חותנה. מפה לאחן היו מתחלשים שלאחר פטירת האדמוי' ר' אברהמילה. ר' נחום ירש את מקומו וכבר בחני הרביה היה «עורך שלוחן» לחסידי סלונים בזאוכאוצען. יש אומרים שהרביה כעס על זה ורמזו לר' נחום שיעילה לארץ ישראל.

בשנת תרכ"ז נפטר הרביה ר' אברהמילה סמוך לחג החנוכה. באו חסידי סלונים בקוברין לר' נחומ'קה שיטע את לסלונים לבחור באדמוי' חדש. כיון שבנו של ר' אברהמ'לה לא היה ראוי לרשת את מקומו ר' נחומ'קה סרב בטענו שחושש הוא מפני הקור. רק יצא החסידים לסלונים, באו לר' נחומ'קה שני מנינים של חסידים סלוניים והכתירווה לאדמוי' שלהם. כשהשיטה השמואה שר' נחומ'קה הוכתר לרבי, באו מתנגדים רבים ובקשוהו שיצירף אותם במנין חסידיו וגם חסידים רבים שלא היו מרצוים מן הרביה החדש שנבחר בסלונים. ר' שמיאלקה, נכדו של ר' אברהמ'לה, נצטרפו לר' נחומ'קה.

וזכר אנייפה את דרך עבודתו בקידש של ר' נחומ'קה, במיוחד בלילה חג החנוכה, כשהיה מدلיך את דמנורה בשמן וית ושיתו בהתלהבות. החסידים הותיקים היו מלמדים את העבודה לחסידים החדשניים. ר' נחומ'קה נטל את הרוביות בקוברין במשך עשר שנים ועבר אח"כ לביאליקSTEOK וזכה לפרסום רב בשם «הרבי מביאליקSTEOK».

בית מדרש «חיי אדם»

בית המדרש «חיי אדם» לא נתרפס כבית מדרש של גודלי הלמדנים בקוברין, להיפך, רבים מבצעי המלאכה שבעיר התפללו בו, ברם קול התורה היה בוקע הימנו יומם ולילה. ביתו היה סמוך לבית מדרש זה ובו התפלתי וולדתי וחוותי שמן הרואיו לכלול בתוך זכרונותיו גם מהهو על בית מדרש זה ולכבד את זכרם של יהודים שלמדו תורה, אהבו תורה והוקירו תלמידי הכהמים.

בבית מדרש זה היתה חברה של בעלי מלאכה בשם «חברת חי אדם» שהיא לה רביע משליהם ר' יוסיל יאכעס. הוא היה ליום עם ההחברה «חיי אדם» כל יום בין מנהה לمعدיב ובשבת בין 7-5 בהשכמת הבוקר תחולם עם פירוש מלבים ואחר הצהרים חומש עם רש"י.

סגנון המשמש (אונטער שםש) ר' שלמה היה אפילו בימאות החורף הקשיים משכים בשעה שלוש לפניות בוקר יוציא לעורר את בעלי הבתים. אנשי «חברת חיי אדם», מלבד זה היה הרביה מלמד כל יום לאחר תפילה שחרית פרק משניות עם יהידים שהיו משלימים לו רוגבל לשבוע. ר' אלימלך קווק, מן החיטאים המפורטים בעיר, לא היה עוזב את לימוד פרק המשניות. אם גם בניו היו באים לקרוא לו משום שפֿרִיכִים היו מחייבים לו בFixture בקשר עם עבודותיו. לר' אלימלך זה היו שלשה בניים: שנים המשיכו באמנות אביהם (אחד מהם ר' יוסף קווק) והשלישי ר' זושא תפס כסא רבעונת בעייה קטנה סמוך לקוביין.

בית מדרש זה היה מלא ספרי ש"ס ופוסקים, ספרי מוסר וחקירה והיה בבית מדרש זה חיות שהיה בכל יום שיש מבטל את עבודתו ומחזר על הכתים לפחות כטף לשם קנית ספרים וביברכותם.

מלבד זה היה בבית מדרש זה לומדים יותר מעשרה בחורים מערבים אחרות